

kurs języka Java**wyrażenia arytmetyczne**

Instytut Informatyki
Uniwersytetu Wrocławskiego

Paweł Rzechonek

Zaprogramuj i przetestuj hierarchię klas, dzięki której będzie można zbudować drzewo wyrażenia arytmetycznego (liście to operandy a węzły wewnętrzne to operatory arytmetyczne lub funkcje matematyczne). Drzewo wyrażenia można do używać obliczania wartości tego wyrażenia dla przygotowanych wcześniej zmiennych występujących w tym wyrażeniu.

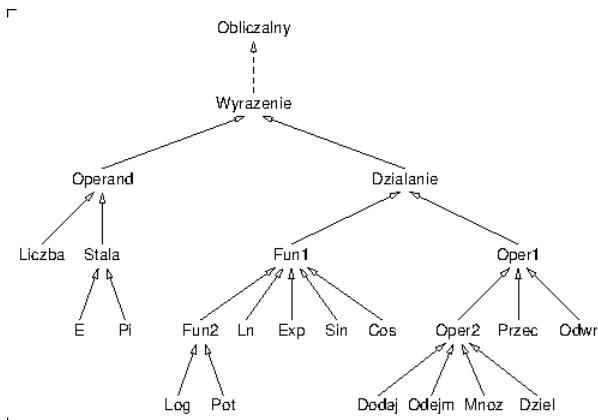
Zdefiniuj interfejs `Obliczalny`, reprezentujący obiekty, na których można coś policzyć metodą `oblicz()`. Zadaniem tej metody w klasach implementujących ten interfejs ma być wykonanie obliczeń na liczbach rzeczywistych i zwrócenie wyniku jako wartości typu `double`.

Następnie zdefiniuj publiczną abstrakcyjną klasę `Wyrazenie`, reprezentującą wyrażenie arytmetyczne pracujące na operandach (liczby i nazwane stałe), operatorach i funkcjach rzeczywistych. Klasa ta ma implementować interfejs `Obliczalny`; nie definiuj metody `oblicz()` w tej klasie, ponieważ jeszcze nie wiadomo co i jak należy policzyć – będzie to klasa bazowa dla innych klas realizujących konkretne obliczenia.

```
abstract class Wyrazenie {  
    // ...  
    /** metoda sumująca wyrażenia */  
    public static int suma (Wyrazenie... wyr) { /* ... */ }  
    /** metoda mnożąca wyrażenia */  
    public static int iloczyn (Wyrazenie... wyr) { /* ... */ }  
}
```

W klasie `Wyrazenie` umieść dwie statyczne metody ze zmienną liczbą argumentów, które będą realizowały zadanie sumowania i mnożenia wyrażeń.

Na koniec zdefiniuj klasy dziedziczące po klasie `Wyrazenie`, które będą reprezentowały operandy oraz różne funkcje i działania arytmetyczne. Operandy to: liczby i nazwane stałe. Operatory arytmetyczne to: dodawanie, odejmowanie, mnożenie, dzielenie oraz jednoargumentowe operatory zmiany znaku na przeciwny ($x \mapsto -x$) i odwrotności ($x \mapsto 1/x$); popularne funkcje matematyczne to: sinus, cosinus, potęga, logarytm itp. Klasy operandów i operatorów powinny być tak zaprojektowane, aby można z nich było zbudować drzewo wyrażenia – obiekty klas `Liczba` i `Stała` to operandy, czyli liście w drzewie wyrażenia; natomiast operatory i funkcje to węzły wewnętrzne w takim drzewie – ich argumentami będą wyrażenia. We wszystkich klasach nadpisz metody `toString()` oraz `equals(Object)`.

arytmetycznych: π (≈ 3.14) oraz E ($e \approx 2.72$).

Operatory jednoargumentowe to operatory prefiksowe, które będą zapisywane symbolicznie za pomocą tyldy \sim (zmiana znaku) i wykrzyknika $!$ (odwrotność). W operatorach dwuargumentowych zaprojektuj system priorytetów, aby zminimalizować liczbę potrzebnych nawiasów przy wypisywaniu wyrażenia. Funkcje natomiast mają mieć swoje nazwy mnemoniczne.

Uzupełnij swoje zadanie o program testowy. W programie testowym skonstruuj drzewa obliczeń, wypisz je metodą `toString()` a potem wylicz ich wartości metodą `oblicz()` i wypisz otrzymane wartości. Przetestuj swój program dla następujących wyrażeń:

`7 + 5 * x - 1 # nazwa x oznacza stałą zdefiniowaną w programie`

`~ (2 - x) * e # symbol ~ oznacza negację wyrażenia`

`(3 * π - 1) / (! x + 5) # symbol ! oznacza odwrotność wyrażenia`

`sin((x + 13) * π / (1 - x))`

`exp(5) + x * log(e, x)`

Na przykład wyrażenie `7 + x * 5` należy zdefiniować następująco:

```

Wyrazenie w = new Dodaj(
    new Liczba(7.2),
    new Mnoz(
        new Zmienna("x"),
        new Liczba(2.4)
    )
);
  
```

W programie testowym stałą `x` ustaw na wartość 1.618.

Klasa `Liczba` ma przechowywać zwykłą wartość typu `double`; w klasie tej zdefiniuj dwa finalne i publiczne pola statyczne typu `Liczba` dla zera i jedności: `ZERO` (dla wartości 0.0) oraz `JEDEN` (dla wartości 1.0). Klasa `Stala` ma reprezentować nazwę skojarzoną z jakąś wartością; w klasie tej zdefiniuj dwa finalne i publiczne pola statyczne typu `Stala` dla popularnych liczb `π` i `e`, które są często używane w wyrażeniach